

در این جزوه درباره زوج ها و وظایفی که زوج ها در قبال یکدیگر و فرزندان خود دارند صحبت می شود.

زوج ها

زوج های متاهل، چه در کانادا و چه در کشور دیگری ازدواج کرده باشند، همسر نامیده می شوند. در ساسکاچوان، زوج هایی که دو سال یا بیشتر با هم به عنوان همسر زندگی کرده اند، در بیشتر موارد همسر محسوب می شوند. شما به دلیل همسر بودن نباید از هیچ یک از حقوق و آزادی های خود چشم پوشی کنید. شما این حق را دارید که مستقل از همسران به زندگی خود ادامه دهید. همسران در قبال یکدیگر تعهدات قانونی دارند.

ازدواج

در کانادا، یک زوج تنها در صورتی می توانند ازدواج کنند که:

- مجرد باشند
- بالای 18 سال (افراد 16 و 17 ساله فقط با رضایت والدین خود می توانند ازدواج کنند، اما افراد زیر 16 سال نمی توانند ازدواج کنند) باشند
- به عنوان پدربزرگ و مادربزرگ، والدین، فرزند، یا خواهر و برادر نسبتی نداشته باشند

هر زوجی که این شرایط را داشته باشد می تواند ازدواج کند، از جمله زوج های همجنس. نیازی به آزمایش خون یا معاینات پزشکی نیست.

ازدواج هایی که در کشور دیگری اتفاق افتاده است به طور کلی در کانادا به رسمیت شناخته می شود. ازدواج باید طبق روال مورد نیاز در آن کشور باشد. ازدواج در سایر استان های کانادا در ساسکاچوان به رسمیت شناخته می شود.

زندگی کردن با یکدیگر به عنوان همسر

در ساسکاچوان، زوجی که 2 سال یا بیشتر با هم زندگی می کنند، در بیشتر موارد همسر محسوب می شوند. در برخی شرایط، زوج هایی که مدت زمان کمتری با هم زندگی کرده اند نیز ممکن است به عنوان همسر در نظر گرفته شوند.

تعاریف مختلفی از همسران در موقعیت های مختلف به کار می رود. برای مثال، اداره مهاجرت، پناهندگی و شهروندی کانادا، زوجی را در صورتی که یک سال یا بیشتر با هم زندگی کرده باشند، همسر می دانند.

برای تشخیص همسر بودن زوجین طبق قانون موارد مختلفی در نظر گرفته می شود. این موارد شامل:

- ترتیبات مسکن (آیا زن و شوهر در یک اتاق می خوابند و اگر نه چرانه)
- رفتار جنسی و شخصی (آیا زوجین رابطه جنسی دارند و اگر نه چرا)
- خدمات / نقش ها در رابطه (نحوه رسیدگی به مسائلی مانند کارهای خانه)
- رفتار اجتماعی (این که آیا زن و مرد خود را به عنوان یک زوج به جامعه نشان می دهند)
- دیدگاه های اجتماعی و اجتماعی (آیا جامعه آنها را به عنوان یک زوج در نظر می گیرد)
- هزینه های خانوار و حمایت اقتصادی (نحوه تقسیم هزینه های زوجین)

پایان دادن به رابطه همسری

اینکه چگونه یک رابطه زن و شوهر به پایان می رسد بستگی به ازدواج این زوج دارد.

هر یک از زوجین در یک ازدواج می توانند تصمیم بگیرند که دیگر نمی خواهند با هم باشند. برای این کار نیازی به حکم قضایی نیست. برای پایان رسمی ازدواج و آزاد گذاشتن زوجین برای ازدواج با دیگران، در صورت تمایل، طلاق لازم است.

همسرانی که ازدواج نکرده اند زمانی که زندگی مشترک را به عنوان یک زوج متوقف می کنند، به رابطه همسری خود پایان می دهند. هیچ حکم دادگاه یا مدارک دیگری لازم نیست.

طلاق

برای پایان قانونی ازدواج از طریق طلاق، درخواست دادگاه مورد نیاز است. هر یک از زوجین می توانند تقاضای طلاق کنند یا می توانند به عنوان زوج درخواست طلاق کنند. درخواست طلاق باید به همسر دیگر اطلاع داده شود. نیازی نیست که همسر دیگر با طلاق موافقت کند. برای درخواست طلاق در ساسکاچوان باید حداقل یک سال در اینجا زندگی کرده باشید. فرقی نمی کند که در کشور یا استان دیگری ازدواج کرده باشید.

در کانادا، یک دوره طولانی جدایی به ازدواج پایان نمی دهد. یک مراسم مذهبی یا فسخ نیز نمی تواند از نظر قانونی به ازدواج خاتمه دهد. افراد تا زمانی که طلاق نگرفته اند، برای ازدواج مجدد آزاد نیستند.

طلاق زمانی که طرف مقابل در کشوری غیر از کانادا زندگی می کند

اگر همسر شما در کانادا زندگی نمی کند، می توانید پرونده را از اینجا در کانادا شروع کنید و اوراق طلاق در کشوری که در آن زندگی می کنند به آنها ابلاغ میشود. این بدان معناست که به آنها اطلاع داده می شود که طلاق آغاز شده است. کنوانسیون لاهه برای ابلاغ اسناد قضایی به خارج از کشور در امور مدنی نحوه ابلاغ اسناد دادگاه را در سایر کشورهایی که این کنوانسیون را امضا کرده اند، مشخص می کند.

بر اساس این کنوانسیون، کشورها موظفند یک مرجع مرکزی را برای پذیرش درخواست های دریافتی برای خدمات تعیین کنند و سپس خدمات را به روشی که در آن کشور مجاز است ترتیب دهند. اسناد دادگاه یا توسط یک وکیل (در صورت داشتن وکیل) یا توسط یک دفتر ثبت دادگاه در اینجا در ساسکاچوان به مرجع مرکزی در کشور دیگر ارسال می شود.

اگر کشوری که همسران در آن زندگی می کند، کنوانسیون را امضا نکرده است، می توانید به روش دیگری به همسران ابلاغ کنید. به عنوان مثال، فردی که در جایی زندگی می کند که همسر شما زندگی می کند، می تواند به او ابلاغ کند.

دلایل طلاق

در صورت شکست یک ازدواج، دادگاه حکم طلاق را صادر می کند. شکست ازدواج می تواند بر اساس موارد زیر باشد:

- جدایی یک ساله یا بیشتر (شایع ترین دلیل) (شیوعاً)
- زنا
- ظلم و ستم

جدایی یک ساله زمانی است که زوجین یک سال یا بیشتر با یکدیگر زندگی مشترک نداشته باشند. همسران می توانند تا 90 روز دوباره به یکدیگر بازگردند تا همه چیز را حل کنند و همچنان جدا تلقی شوند.

زنا زمانی است که همسر با فردی غیر از همسر خود رابطه جنسی برقرار کند. ظلم زمانی است که یکی از زوجین با دیگری به گونه ای رفتار کند که ادامه زندگی با او برای

همسر غیر منطقی باشد. ظلم می تواند آزار فیزیکی یا کلامی باشد. آزار جسمی شامل مواردی مانند هل دادن، تکان دادن، گرفتن، سیلی زدن یا پرتاب اشیا است. توهین کلامی شامل مواردی مانند صدا زدن مکرر، فریاد زدن، توهین، تهدید یا اتهام می شود. برای اینکه ظلم باشد، لازم نیست همسر قصد آزار همسر دیگر را داشته باشد. تأثیری که اعمال آنها بر همسرشان می گذارد مورد توجه قرار می گیرد.

در صورتی که همسر دیگر مایل به اعتراف به زنا یا ظلم باشد، استفاده از زنا یا ظلم به عنوان دلیل طلاق ممکن است اجازه دهد طلاق قبل از گذشت یک سال از جدایی قطعی شود. اگر همسر دیگر به زنا یا ظلم اعتراف نکند، درخواست طلاق بر اساس این دلایل نیاز به محاکمه دارد و این ممکن است بسیار بیشتر از یک سال طول بکشد. به همین دلیل، بسیاری از درخواست های طلاق بر اساس جدایی یک ساله است.

بعد از جدایی یا طلاق

وقتی زن و شوهر دیگر با هم نیستند، مسائلی وجود دارد که باید حل شود.

خانه خانواده

خانه خانواده جایی است که زوجین در طول رابطه خود با هم زندگی می کردند. تا زمانی که حکم دادگاه یا توافق صورت نگیرد، هر دو زن و شوهر از حق مساوی برای زندگی در خانه خانواده برخوردارند. این بدان معناست که هیچ یک از زوجین مجبور به ترک آن نیستند.

زوج ها می توانند خودشان تصمیم بگیرند که چه کسی در خانه بماند. گاهی اوقات هر دو همسر در خانه می مانند اما جدا از هم زندگی می کنند. هر یک از زوجین می توانند از دادگاه بخواهند که مالکیت انحصاری خانه را به آنها بدهد. معمولاً تا زمانی که خشونت خانوادگی وجود نداشته باشد، پلیس یکی از همسران را از خانه خارج نمی کند، مگر اینکه حکم دادگاه برای تصرف انحصاری وجود داشته باشد.

اموال خانوادگی

خانه خانواده، کالاهای خانگی و هر دارایی دیگری که در طول رابطه زناشویی به دست می آید، دارایی خانواده است. این شامل اموالی است که هر یک از زوجین در طول رابطه به ارث می برند. دارایی (پول، جواهرات و غیره) که همسر قبل از شروع رابطه داشته است، دارایی خانواده نیست. این دارایی ها یا ارزش این دارایی ها تقسیم نمی شود. هر گونه افزایش در ارزش آن دارایی ها در طول رابطه دارایی خانواده است.

جدایی و طلاق

منابع آنلاین
canada.ca/familylaw - دارای اطلاعات در مورد قانون خانواده و همچنین ابزار محاسبه مقادیر پشتیبانی از فرزند یا ایجاد یک توافق نامه.

famli.plea.org - دارای اطلاعاتی در مورد قانون خانواده، یک ابزار برنامه ریزی ایمنی برای افرادی که خشونت خانوادگی را تجربه می کنند و یک Form Wizard برای ایجاد اسناد دادگاه قانون خانواده و همچنین یک ایجاد کننده‌ی توافق نامه برای تنظیم یک توافق نامه.

plea.org - دارای اطلاعات حقوقی به زبان ساده در مورد طیف گسترده ای از موضوعات از جمله اطلاعات برای تازه واردان (newli.plea.org).

saskatchewan.ca (جدایی یا طلاق) - دارای اطلاعات و ابزارهایی برای خانواده‌هایی است که با جدایی یا طلاق سروکار دارند، از جمله اطلاعات تماس با متخصصان اختلافات خانوادگی و دسترسی به کیت‌های خودیاری و پشتیبانی از افراد برای مراجعه به دادگاه برای یک پرونده قانون خانواده از طریق مرکز اطلاعات قانون خانواده.

sk.211.ca - دارای یک پایگاه داده قابل جستجو از بیش از 6000 خدمات اجتماعی، اجتماعی، بهداشتی غیر بالینی و دولتی در سراسر ساسکاچوان. می‌توانید به ۲۱۱ زنگ بزنید یا پیامک دهید. کمک تلفنی به بیش از 175 زبان در دسترس است.

Public Legal Education Association of Saskatchewan
Saskatoon, Saskatchewan
Tel: 306.653.1868 Fax: 306.653.1869 E-mail: plea@plea.org
Web: plea.org

اعتبار عکس Shutterstock Farsi

این جزوه حاوی اطلاعات کلی در مورد قانون است. این جزوه مشاوره حقوقی نیست و نباید به عنوان مشاوره حقوقی در نظر گرفته شود. برای کسب اطلاعات بیشتر در این مورد و سایر زمینه های قانون، با یک کتابخانه، سازمان دولتی یا PLEA تماس بگیرید. PLEA یک سازمان غیرانتفاعی و غیر دولتی است که انواع خدمات اطلاعات حقوقی را به عموم ارائه می دهد.

در صورت نیاز به مشاوره حقوقی با یک وکیل تماس بگیرید. © 1.0 2022-12

دستورالعمل های حمایت از کودکان فدرال به تعیین میزان حمایت مناسب از کودک در زمانی که والدین با هم نیستند کمک می کند. مبلغ پرداختی حمایت از فرزند بر اساس درآمد یک یا هر دو والدین است. جدول هایی همراه با دستورالعمل ها وجود دارد که معمولاً برای تنظیم پرداخت های حمایت از کودک استفاده می شود. اگر مقررات خاصی برای کودک در نظر گرفته شده باشد، ممکن است دستورالعمل ها اعمال نشوند.

اگر فرزندان بیشتر اوقات با یکی از والدین زندگی می کنند، والد دیگر به طور کلی مبلغ جدول دستورالعمل را بر اساس درآمد خود پرداخت می کند. شرایطی وجود دارد که ممکن است طرفین بر سر میزان متفاوتی از نفقه کودک به توافق برسند یا دادگاه می تواند آن را حکم کند. این شامل زمانی است که فرزندان تقریباً زمان مشابهی را با هر یک از والدین می گذرانند.

حمایت از همسر

هیچ حق خودکار حمایت از همسر وجود ندارد. همسران می توانند موافقت کنند که یکی از زوجین به دیگری نفقه بپردازد یا دادگاه می تواند این امر را صادر کند. نیاز به حمایت و توانایی پرداخت حمایت از عوامل مهم هستند. دادگاه ها به موارد زیر توجه خواهند کرد:

- امکانات مالی، نیازها و شرایط هر یک از همسران
- طول رابطه زناشویی
- نقشی که هر یک از همسران در طول رابطه داشتند و تأثیر آن بر وضعیت مالی هر یک از همسران
- هر گونه حکم دادگاه یا توافق در مورد حمایت از کودک یا همسر

برای اطلاعات بیشتر

منابع چایی (رایگان و در دسترس از طریق plea.org)

راهنمای قانون خانواده

خشونت خانوادگی (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

احکام فرزندپروری (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

توافق نامه های فرزندپروری (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

هنگامی که همسران از هم جدا می شوند، در بیشتر موارد، آنها دارای خود را تقسیم می کنند. احکام قانونی وجود دارد که نحوه تقسیم اموال خانواده را مشخص می کند. به طور کلی، هر یک از زوجین حق داشتن سهم مساوی از دارایی خانواده را دارند.

همسران متاهل می توانند قبل از قطعی شدن طلاق، از دادگاه تقاضای تقسیم اموال خانواده را داشته باشند. زوج هایی که ازدواج نکرده اند 2 سال پس از پایان رابطه فرصت دارند برای حکم دادگاه مبنی بر تقسیم اموال خانواده درخواست دهند. زوج ها همچنین می توانند در مورد نحوه تقسیم اموال خانواده خود به توافق برسند. توافقات ممکن است از نظر قانونی الزام آور نباشد مگر اینکه هر یک از زوجین از وکیل خود مشاوره گرفته باشند.

ترتیبات والدین

وقتی زوجی از هم جدا می شوند، باید تصمیم بگیرند که چگونه از بچه هایی که دارند مراقبت کنند. زوجین می توانند در این مورد به توافق برسند یا از دادگاه بخواهند که حکم فرزندپروری را صادر کند.

مراقبت از کودک شامل دو چیز است.

زمان والدین: زمانی است که والدین با کودک می گذرانند. قبلاً به آن دسترسی می گفتند.

مسئولیت تصمیم گیری: مسئولیت تصمیم گیری در مورد کودک است. این ممکن است شامل تصمیم گیری در مورد سلامت و آموزش کودک باشد، اما محدود به آن نیست. قبلاً به آن حضانت می گفتند.

حمایت کردن

حمایت از کودک، چیزی است که یکی از والدین برای کمک به حمایت از فرزندان به والدین دیگر می پردازد. نفقه همسر چیزی است که یکی از همسران برای حمایت از همسر دیگر می پردازد.

حمایت از کودک

والدین موظف به حمایت مالی از فرزندان خود هستند. والدین می توانند با حمایت از کودک موافقت کنند یا دادگاه می تواند حکم حمایت از کودک را صادر کند. والدین نمی توانند با چشم پوشی از حق حمایت از فرزند موافقت کنند. اگر والدین تقاضای طلاق کنند، دادگاه باید اولاً اطمینان حاصل کند که فرزندان از نظر مالی حمایت می شوند.